

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010419
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Adriany Gallovej, na neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2013 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným R. B. G. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1PP/36/2013 z 9.9.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. B. G. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 1PP/36/2013-15 z 9.9.2013 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného R. B. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 4T/108/2004 zo dňa 12.8.2005 pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov, účinného do 31.12.2006 a iné, v trvaní 7 rokov a 8 mesiacov.

Z podrobného odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pre pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné súčasne splniť tri základné podmienky. Prvú podmienku, t.j. uplynutie dvoch tretín uloženého trestu alebo rozhodnutím prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody, odsúdený splnil. Nie je však splnená druhá podmienka, resp. druhú podmienku odsúdený spĺňa len čiastočne. Touto podmienkou je, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním, plnením pracovných povinností preukázal polepšenie. Závery riaditeľa ÚVTOS Ružomberok, podľa ktorých odsúdený R. B. G. nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, a preto neodporúča jeho podmiennečné prepustenie, hovoria jednoznačne. V prípade odsúdeného R. B. G. nie je splnená ani tretia podmienka, ktorou je preukázanie skutočnosti, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Z registra trestov odsúdeného je zrejme, že už bol štyrikrát odsúdený, z toho v prvých troch prípadoch podmiennečne. Už tento benefit, t.j podmiennečné odsúdenie, odsúdený nevyužil na to, aby viedol riadny život. Podľa názoru prvostupňového súdu ide o skutočnosti, ktoré dávajú jednoznačný záver o tom, že odsúdený nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 9.9.2013 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený zahlásil sťažnosť a prokurátor sa sťažnosti vzdal.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná v súlade s § 417 ods. 3 Tr. por., § 185 ods. 1, 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por., v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

V súvislosti s procesným postupom okresného súdu je namieste konštatovať, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, hlavne v súlade s § 415 ods. 1 Tr. por. a § 417 ods. 2 Tr. por. Nadriadený súd zistil, že odsúdený pred rozhodnutím o podmiennečnom prepustení bol vyslúchnutý. Výrok napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného R. B. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sa s ním nadriadený súd v plnom rozsahu stotožnil.

Napadnutému rozhodnutiu o zamietnutí návrhu odsúdeného R. B. G. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre výrovkovú časť napadnutého uznesenia. Skutkové závery súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje spis. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Nadriadený súd poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu v obdobných prípadoch, teda pri rozhodovaní o tom, či odsúdeného podmiennečne prepustí z výkonu (zvyšku) trestu odňatia slobody, je posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (§ 66 ods. 1 Tr. zák.). Dôležitým, nie však jediným, podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto ohľade vyjadrenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva. Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok vyplynulo, že odsúdený nastúpil na výkon trestu dňa 14.3.2006 po predchádzajúcej väzbe, predpokladaný koniec trestu má mať 1.11.2013, aktuálne je zaradený v „C“ diferenciacnej skupine v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený nastúpil do výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bol zaradený do „B“ diferenciacnej skupiny, avšak sa nedokázal na výkon trestu primerane adaptovať, neplnil program zaobchádzania, a preto mu bola zmenená diferenciacná skupina z „B“ na „C“. Naďalej odmietal nastupovať do práce, zapájal sa do prác pre ústav, nerešpektoval príkazy a nariadenia príslušníkov, neslušne sa správal v kolektíve odsúdených. Preto z dôvodu, že výkon trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia neplnil svoj účel, bol odsúdenému dňa 6.4.2009 rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody a bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na problémy odsúdeného s adaptáciou na podmienky výkonu trestu v oddiele so štandardným režimom bol odsúdený zaradený do oddielu špecializovaného zaobchádzania. Počas pobytu v oddiele špecializovaného zaobchádzania sa aktívne zapájal do terapeutických aktivít a postupne sa jeho psychický stav stabilizoval natoľko, že bol umiestnený späť do oddielu so štandardným režimom, do „C“ diferenciacnej skupiny. Počas výkonu trestu u odsúdeného dochádzalo k opakovanému

porušovaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, tiež k interpersonálnym konfliktom v komunite odsúdených. Menovaný bol celkovo disciplinárne potrestaný osemkrát, disciplinárne odmenený bol celkovo štyrikrát. Do aktivít kultúrno-osvetovej práce organizovaných ústavom sa zapájal v minimálnej miere, je pasívny. Má kolísavý prístup k práci, navonok deklaruje záujem o prácu, avšak jeho pracovná morálka nie je na požadovanej úrovni. Krátkodobo bol zaradený na rôznych pracoviskách, aktuálne nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Stanovené ciele v bodoch edukácia a zaraďovanie do práce neplní, v ostatných bodoch (aktivity vo voľnom čase, vzťahy s vonkajším prostredím) ciele plní čiastočne alebo plní. Resocializačná prognóza u menovaného je nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je vysoké. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok vo svojom hodnotení konštatuje, že odsúdený R. B. G. nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, a preto neodporúča jeho podmienené prepustenie.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený R. B. G. má v registri trestov celkom štyri záznamy v priebehu rokov 2000 až 2006, vrátane posledného odsúdenia, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého žiada o podmienené prepustenie. Trestná čin páchaná odsúdeným je rôznorodá, ale prevažujú majetkové delikty, ale i trestné činy signalizujúce sklony odsúdeného k násilnému konaniu.

Krajský súd ďalej dodáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu musí byť zrejmé, že sa do takej miery polepšil, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a páchatela možno prepustiť na slobodu. V tomto chápaní podmienené prepustenie neznamená ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Hrozba výkonom zvyšku trestu odňatia slobody, pokiaľ odsúdený v určenej skúšobnej dobe nebude viesť riadny život, môže byť postačujúca najmä u menej narušených páchatel'ov, aby sa zdržali páchania ďalšej trestnej činnosti. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život. Po vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného k rešpektovaniu zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnuť, že odsúdený R. B. G. má výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti a zákony či pravidlá a predpisy je schopný rešpektovať len pod dozorom. Je to práve kriminálna minulosť odsúdeného R. B. G., ktorá bráni aj krajskému súdu prijať jednoznačný záver, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto odsúdený R. B. G. nespĺňa podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený R. B. G. nadriadenému súdu nepredložil žiadne špecifické sťažnostné námietky voči napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa, ktoré by musel nadriadený súd individuálne posudzovať a riešiť.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného R. B. G. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.